

HUZUREVLERİ KURMA VE YAŞATMA DERNEĞİ İSTANBUL HUZUREVİ

Tarihi Gelişim

1960 yılı Ağustos ayında yılın son sıcaklarının yaşandığı bir günün akşam üzeri, iyi giyimli dinç görünümlü, orta yaşlı bir adam Darülaceze Müdürü Kurmay Albay Adnan Çelikoğlu'nun odasına girer "Ben emekli bir albayım. Bugün emekli oldum, hayatta kan bağı olan kimsem yok, gidecek, kalacak bir yerim de yok. Maddi karşılığı her ne kadar ise ödeyerek yaşantımı Darülaceze'de sürdürmek istiyorum" diyerek kendini tanıtır ve öz yaşamını anlatır.

Müdür Çelikoğlu önce şaşırır; sonra; "Albayım yürürlükte bulunan nizamnamesine göre Darülaceze; İstanbul'da doğmuş veya en az beş yıl İstanbul'da ikamet etmiş olan kimsesiz, yoksul, sakat ve çalışamayacak derecedeki ihtiyarlarla, sokağa terk edilmiş kimsesiz çocukların bakımı ile görevli bir kurumdur. Bu itibarla sizin burada kalmanıza olanak bulunmamaktadır. Aynı zamanda bu durum uygun bir hal tarzı da değildir" diye sürüp giden bilgilendirmeden ve sohbetten sonra duruma askeri cihette bir çözüm bularak meslektaşını albayı yolcu eder. Birkaç gün sonra da bu gelişmeyi, Darülaceze müessesesi içinde faaliyette bulunan Darülaceze Yardım Cemiyeti Yönetim Kurulu'na anlatır.

Bir Portre: Ressam Melek Celal Sofu

1896 yılında İstanbul'da doğdu. İki yabancı dilde özel eğitim gördü. Müzik, resim, heykel, hat ve süsleme dallarında çalışmalar yaptı. Sanayi-i Nefise Mektebi'ne konuk öğrenci olarak devam etti. Nazmi Ziya'dan ders aldı. Paris'te Julian Akademisine devam etti. İzlenimci üslupta portre, çıplak ve ölü doğa konulu resimler yaptı. Son kişisel sergisini 1964 yılında Münih'te açtı. 1976 yılında Münih'te öldü.

Ressam Melek Celal Sofu 1930'lu yıllarda güzel sanatlar alanındaki çalışmaları dolayısıyla Paris'te bulunmaktadır. 1938 yılında Atatürk'ün vefatı, her Türkü olduğu gibi sanatçımızı da derinden etkilemiştir. Bu etki altında, sanatçı duygularıyla Türk kadınının Ata'sına olan minnet ve şükranlarını ifade edecek kalıcı bir yapıt çalışmasında bulunmuş. Bu çalışması sonucunda bir yüzünde; "Kurtardığın Türk Kadını Sana Bağlılığını Sunar" yazısı, diğer yüzünde; 10 Kasım 1938 yazısı üzerinde iki Türk kadınının Ata'ya ağıtta bulunduğu bir madalyon yapmıştır. Türkiye'ye dönüşünde, altından yapılmış olan 8,60 cm çapında, 4,00 mm kalınlığında olan bu madalyonu, Şişli Atatürk İnkılap Müzesine hediye eder.

Tesadüfün Böylesi

Kimsesi olmadığı için yaşamını Darülaceze'de sürdürmek isteyen emekli albayın, Müdür Adnan Çelikoğlu'nu ziyaret ettiği günlerde, Ressam Melek Celal Hanım da İstanbul Vali ve Belediye Reisi Orgeneral Refik Tulga'yı ziyaret eder. Melek Hanım Vali Tulga Paşa'ya Atatürk İnkılap müzesinde bulunan ve kendi eseri olan madalyonun tıpkı baskıyla çoğaltılarak satışından sağlanacak gelire Atatürk'e bir anıt yapılması dileğinde bulunur.

Oysa o günlerde, 27 Mayıs 1960 sonrasında toplumda yarattığı etki sonucu, birçok kurum ve vatandaş, askeri idarenin de teşvik ve yardımlarıyla, ülkenin birçok köşesinde Atatürk'e büst ve anıt yapma girişiminde bulunmaktadır. Bu durumu tespit etmiş olan Vali Tulga Paşa, Melek Hanım'ın bu önerisini ülkenin gündeminde olan önemli diğer konuların da dikkate alınarak değerlendirilmesi dileğiyle eşi Jale Tulga'nın yakın ilişkiler içinde bulunduğu Darülacezeye Yardım Cemiyeti Başkanı İffet Halim Oruz'a iletir. O tarihte Darülacezeye Yardım Cemiyeti Yönetim Kurulu şu kişilerden oluşmaktadır: Başkan İffet Halim Oruz, 2. Başkan Ruhi Erman, Genel Sekreter Ali Topuz, Muhasip Zekeriya Salıcı, Vezneci Kemal Özbek.

Aynı zaman diliminde kısa aralıklarla Darülacezeye Yardım Cemiyetine gelen, emekli albayın yaşamını Darülacezede sürdürme isteği ve Ressam Melek Celal Hanım'ın İstanbul Valiliği kanalı ile gelen madalyon satışları geliri ile Atatürk'e bir anıt yapılması dileği, Cemiyet Yönetim Kurulunun dört yılı aşan bir süreçte, gündeminin başında yer alan bir konu olmuştur.

Sosyal bir realite olan emekli albayın konumundaki kişilerin durumlarına bir çözüm getirilmesinin sosyal devletin ve diğer kuruluşların gözdardı edemeyecekleri bir görev olduğu kanaat ve bilincine varan Darülacezeye Yardım Cemiyeti Yönetim Kurulu, yurt içinde ve yurt dışında, özellikle de A.B.D. ve Kuzey Avrupa ülkelerinde yaptığı ve yaptırdığı araştırma ve incelemeler sonucunda; ülkemizde kimsesiz, düşkün, güçsüz ve çalışamayacak derecede yaşlı kişilerin barındığı Darülaceze, Düşkünler Evi, Güçsüzler Yurdu gibi adlarla kurulmuş olan kamu kurumu niteliğindeki kurumlar dışında, sosyal bir statüye sahip ya da hal ve durumları uygun olmakla birlikte buldukları hanede yaşamlarını sürdürme olanağı kalmamış olan yaşlı veya fizyolojik ve psikolojik bakımdan yaşlı sayılan insanların da var olduğu saptanmış, bu gibi insanların barınabileceği bakım ve ihtiyaçlarının karşılanabileceği daha çağdaş nitelik ve içerikte kurum ve kuruluşlara da gereksinim bulunduğu kanaat ve sonucuna varılmıştır.

Yapılan bu araştırma ve saptamalara göre, ülkemizde yaşlıların refahı konusundaki gelişimi de şöyle özetleyebiliriz:

İkinci dünya savaşından sonra, 1950'li yıllarda ülkemizde gecekondulu olgusu diye tanımlanan şehirleşme hareketleri kentlerde ve köylük yörelerde toplumsal yapı değişimlerine ve sosyal sorunlara yol açmıştır. Şehirlere göç hareketlerinin sonucu olarak, bireylerin aile ekonomisine katılmaları, kuşaklar arasındaki farklılaşmanın hanede yarattığı sıkıntılar, gelin-kaynana anlaşmazlıkları, küçük mekanların genişleyen aile nüfusunun birlikte yaşamalarına uygun bulunmaması gibi nedenlerle, geleneksel Türk aile yapısı yerini; ana, baba ve çocuklardan kurulu çekirdek aile yapısına bırakmıştır. Pederşahi aile yapısı giderek çözülmüştür. Ana-baba ile bir arada oturmak istemeyen gençlerin evlenerek evden ayrılmaları, aile içi ilişkileri giderek zayıflatmış, gençlerin ana-baba ile olan ilişkileri salt onlara maddi destek olma düzeyine indirgenmiştir. Böylece giderek yalnızlığa itilen ana-babaların yaşlı hallerindeki bakımı toplumsal bir sorun haline gelmeye başlamıştır.

Toplanan bilgi ve belgeleri değerlendiren Yönetim Kurulu; konuyu, Darülacezeye Yardım Cemiyetinin, 1941 tarihli kuruluş nizamnamesinde yazılı kimsesiz ve yaşlıların bakım ve refahlarını gerçekleştirmek amacına ulaştırmak için, Ressam Melek Celal Hanım'ın madalyonunun tıpkı basım suretiyle çoğaltılarak, satışından sağlanacak gelire Darülaceze bünyesi dışında yaşlı bakım ve refahına hizmet edecek bir kurumun HUZUR EVİ adıyla, topluma kazandırılmasına 17 Ekim 1960 tarihli toplantısında karar vermiştir. Böylece ülkemizde yaşlı refahına hizmet edecek bir sivil toplum girişimi başlatılmış olmaktadır.

Bu amacın gerçekleştirilmesi sürecine gelince;

21 Ekim 1960

Başlatılan bu hareket toplumsal bir olaydır. Konuyu toplumun ilgi ve bilgisine sunmak gerekir. Bunu için geniş bir çevrede etkinlik gösterilmelidir. Bu bağlamda Kadınlar Dayanışma Birliği ile organik bağlantı içinde bulunulması uygun görülmüştür. Prensip olarak bütün iş ve işlemler Darülacezeye Yardım Cemiyeti tarafından yürütülecek, akçeli işler “Huzur Evi” adıyla açılacak ayrı bir hesapta tutulacak, amaç gerçekleşerek Huzur Evi ayrı bir hükmi şahsiyet kazanınca da bu hesap sıfırlanacaktır.

10 Şubat 1961

Madalyonların baskısı için Darphane ile bir anlaşma yapılmıştır. Anlaşmaya göre, Darphaneye özel bir alışımdan yapılacak 3,80 cm çapındaki küçük madalyonlar için 1,61 TL ödenecektir. İlk olarak 10.000 adet küçük, 500 adet büyük madalyon siparişi verilmiştir. Büyük boy madalyonların bir kısmının gümüş, bir kısmının okside, bir kısmının da altın yaldızlı olması öngörülmüştür. Gümüş yaldızlı madalyonlar için 3,50 TL, okside olanlar için 3,25 TL, altın yaldızlar için 7,00 TL, küçük boy madalyonlar için ise 1,25 TL yaldız işçiliği ödenmiştir. Küçük madalyonların bir kısmına yapılacak kalıp işçiliği için ise 25 kuruş ödenmiştir.

Darphaneden madalyon teslim alındıkça gerçekleştirilen bu işler Bedii Cemal Aktulga ve Ohannes Altunyan firmalarına yaptırılmıştır. Büyük madalyonlar ile küçük madalyonların kulpsuz olan bir kısmının tahta kaideleri de Bahattin Dursunoğlu'na yaptırılmıştır.

3 Kasım 1961

Büyük boy okside ve gümüş yaldızlı madalyonlar 50.-TL'ye, altın yaldızlı madalyonlar ise büyük firma ve kuruluşlara önemli bağışlar karşılığında, küçük boy madalyonlar da 110.-TL'ye satılmaya başlanmıştır.

01 Aralık 1961

Küçük boy kulplu madalyon satışlarının kolaylıkla yapıldığı gözlenerek, altın yaldızlı olan bu madalyonların Anadolu'da da ilgi göreceği düşünülmüştür. O tarihlerde T.C. Ziraat Bankasının Türkiye'de 600'ü aşkın şubesi ve ajansı bulunduğu bilinmektedir. Bir banka müdürü olan Darülacezeye Yardım Cemiyeti 2. Başkanı Ruhi Erman eski bir Ziraat Bankası müfettişidir. Bu durumun iletişim ve anlayış kolaylığı sağlanacağı düşünüülerek Darülacezeye Yardım Cemiyeti Başkanı İffet Halim Oruz ile 2. Başkan Ruhi Erman, Ankara'ya giderek T.C. Ziraat Bankası Genel Müdür Muavini Zeki Albayrak ve Banka Hizmetleri Müdürü Şadan Yurdalan'ı ziyaret ederler. Görüşmeler sırasında İffet Hanım ile Şadan Hanım'ın 40 yıl önce Erenköy Kız Lisesinde aynı yıllarda öğrenci oldukları ortaya çıkar. Görüşmeler sonunda ise T.C. Ziraat Bankası hiçbir masraf ve komisyon almaksızın Darülacezeye Yardım Cemiyeti tarafından şube ve ajanslarına gönderilecek olan madalyonların satışına aracılık edeceğini bildirir ve bir genelge ile durumu şube ve ajanslarına tebliğ eder.

08 aralık 1961

Madalyonların T.C. Ziraat Bankası Şubelerine gönderilmesi için özel bez torbalar yaptırılmıştır. Banka, şube ve ajansların bulunduğu il ve ilçelerin büyüklüğü, ekonomik ve sosyal durumları dikkate alınarak, madalyonlar 2 ila 100'er adetlik ağzı mühürlü torbalar halinde hazırlanarak, PTT aracılığı ile gönderilmiştir. Bir kısım küçük ajanlardan iadeler alınmasına karşın, bir kısım şube ve ajanslar tekrar madalyon isteğinde bulunmuştur.

Darphaneye muhtelif siparişler halinde yaptırılan 40.000 adet madalyonun 20.000 adet civarındaki bir kısmı T.C. Ziraat Bankası aracılığı ile satılmış ve satış bedelleri hesaplarımıza yatırılmıştır. Bu itibarla ülkemizde Huzurevi olgusunun yaygınlaşmasında T.C. Ziraat Bankasının önemli bir yeri vardır. Değerli idareciler, T.C. Ziraat Bankası Genel Müdür Muavini Zeki Albayrak ve Banka Hizmetleri Müdürü Şadan Yurdalan'ın bu oluşuma olan katkıları da yadsınmaz.

23.01.1962

Bir yıllık süre içinde madalyon satışlarının umulanın üzerinde bir seyir izlediği görülünce, huzurevi kurmak için girişilen çalışmaların hükmü şahsiyete haiz ayrı bir kuruluş içinde yapılması zamanının geldiği sonucuna varılarak, bir dernek kurulması çabalarına yönelinmiştir.

1960'lı yıllarda, yaşlıların yaşamlarını aile ortamı dışında, henüz toplumla tanışmayan huzurevi gibi bir kurumda sürdürmeleri, kişinin gerek ailesi gerekse yakın çevresi tarafından kolaylıkla kabul görecektir bir yaşam biçimi olarak algılanmaktan çok uzakta idi. Nitekim daha sonraki yıllarda kalkınma planlarında öngörüldüğü üzere devlet tarafından Eskişehir, Konya, Antalya gibi bazı şehirlerde hizmete sunulan huzurevleri uzun yıllar ilgi görmemiş ve boş kalmıştır.

Bu nedenle, dernek girişiminin sosyal alandaki çalışmalarıyla öne çıkmış olan kişilerin de devreye sokularak sürdürülmesinin yararlı olacağı öngörülmüştür. Daha sonraki süreçte, kurucu üye olarak huzurevi olgusunda yerini alacak olan bu kişiler gerçekten iyi niyetli ve yararlı çalışmaları ile derneğin kuruluşuna önemli katkıda bulunmuşlardır.

12.06.1962

Darülacezeye Yardım Cemiyeti'nin Genel Sekreteri Ali Topuz'un askerlik günleri dolayısıyla boşalan Yönetim Kurulu Üyeliğine Nazlı Gaspralı getirilmiştir.

Huzurevleri Kurma ve Yaşatma Derneği'nin Kuruluşu

11.02.1963

1962 yılı boyunca sürdürülen bu çalışmalar sonucunda, Yönetim Kurulu Üyesi Zekeriya Salıcı tarafından büyük bir titizlik ve özveri ile hazırlanan Tüzük, 11.02.1963 tarihinde bir bildiri ile İstanbul Valiliği'ne verilerek "Huzur Evleri Kurma ve Yaşatma Derneği" adındaki yaşlı refahı amaçlı dernek Türk sosyal hayatında önemli bir sivil toplum kuruluşu olarak özel yerini almıştır.

Derneğin amacı; yaşlı ve yaşlı sayılmamakla beraber sürekli olarak başkalarının yardım ve ilgisine gereksinme duyan, erken yaşlanmış veya kimsesiz veya yalnız kadın veya erkekler ile karı-kocaların durumlarını ve geleceklerini güvenlik altına alarak bunların yetişme çevreleri ile bilgi ve görgü düzeylerine; ruhsal, bedensel, düşünsel özelliklerine uygun bir ortamda, aile havası ve düzeni içinde, insan onuruna yaraşır bir biçimde hertürlü gereksinmelerini karşılamak ve sorunlarını çözümlenektir, şeklinde belirlenmiştir.

Derneğin Kurucuları (alfabetik sırayla):

No	Adı Soyadı	Mesleği
1	Fahri Atabey	Doktor
2	Resmiye Boysan	Öğretmen
3	Şefika Çakmur	Ev Hanımı
4	Adnan Çelikoğlu	Tüccar
5	Ulviye Çelikoğlu	Öğretmen
6	Ayla Demiroğlu	Ev Hanımı
7	Ferzan Ener	Ev Hanımı
8	Ruhi Erman	Bankacı
9	Seniha Ersöz	Ev Hanımı
10	Nazlı Gaspralı	Öğretmen
11	Rauf Gökçen	Tüccar
12	Ayşe Gübgüb	Ev Hanımı
13	Halit Gürol	Öğretmen
14	Hasene Ilgaz	Öğretmen
15	Türkan Ilgaz	Avukat
16	Fethiye Karaman	Diş Doktoru
17	Harika Lefiş	Ressam
18	Faika Onan	Öğretmen
19	Necmettin Ormancı	Tüccar
20	İffet Halim Oruz	Gazeteci
21	Zekeriya Salıcı	Memur
22	Selma Sedet	Memur
23	Nermin Süer	Öğretmen
24	Ali Topuz	Mimar
25	Neriman Tuna	Yazar

Derneğin İlk Kurulları:

Yönetim Kurulu Üyeleri

No	Adı Soyadı	Görevi
1	Faika Onan	Genel Başkan
2	Fethiye Karman	İkinci Başkan
3	Ulviye Çelikoğlu	Genel Sekreter
4	Necmettin Ormancı	Genel Sayman
5	Ruhi Erman	Vezneci
6	İffet Halim Oruz	Üye
7	Nazlı Gaspralı	Üye
8	Şefika Çakmur	Üye
9	Ayşe Gübgüb	Üye

Denetleme Kurulu Üyeleri

No	Adı Soyadı	Görevi
1	Zekeriya Salıcı	Denetçi
2	Ali Topuz	Denetçi
3	Halit Gübgüb	Denetçi

Onur Kurulu Üyeleri

No	Adı Soyadı	Görevi
1	Fahri Atabay	Başkan
2	Türkan Ilgaz	Başkan Yardımcısı
3	Rauf Gökçen	Üye
4	Adnan Çelikoğlu	Üye
5	Resmiye Boysan	Üye

Görüldüğü gibi “HUZUREVİ” adının müellifi olan ve huzurevi kavramının ve düşüncesinin topluma kazandırılması için üç yıl boyunca her türlü çaba içinde bulunan İffet Halim Oruz, Ruhi Erman, Zekeriya Salıcı, Ali Topuz, Nazlı Gaspralı ilk Yönetim Kurulunda ikincil görev almışlardır. Bu kişilerin tek amaçları ülke kazanımıdır.

1960’lı yıllarda huzurevi girişimi geniş toplum grupları tarafından gereği kadar algılanamamıştır. O kadar ki huzurevi olgusunu yaşama geçiren Darülacezeye Yardım Cemiyeti üyeleri içinde dahi konuyu kavrayamayan ve hatta kurulacak huzurevine, para karşılığında kalınan bir kurum olduğu, sosyal amacı olmadığı gibi savlar öne süren üyeler çıkmıştır. Huzurevi kuruluş çalışmaları, bu karşı görüşlerin olumsuz etkilerini gidermek için toplum içindeki sosyal statüleri bulunan kişilerle ve gerektiğinde İstanbul Valiliği ve Belediye Başkanlığının ilgi alanına yönlendirilerek yürütülmüştür.

14.04.1963

Bir yandan T.C. Ziraat Bankası aracılığı ile sürdürülen madalyon satışlarından önemli gelir sağlanırken öte yandan da tiyatro matinelere kiralamak, yerli yabancı dünyaca ünlü sanatçıların piyano ve keman resitalleri gibi aktivitelerini organize etmek şehrin belirli yerlerine kalıcı panolar konulmak suretiyle tanıtımda bulunmak gibi eylemlerde bulunulmuştur.

Bir yandan İstanbul Valiliği ve Belediye Başkanlığı ile yakın ilişkiler sürdürülürken, öte yandan İstanbul Ticaret Odasından alınan üye listelerinden seçilen yüzlerce firma ve kuruluşa mektuplar gönderilerek onların da önemli nakdi yardımları sağlanmıştır.

Huzurevi için arsa aranıyor:

Yeterli bir gelir birikimine varılacağına inanılması üzerine çeşitli semtlerde huzurevi yapımına elverişli arsa aranmaya başlanmıştır. Balta Limanı, Balmumcu gibi semtlerde önerilen arsalar heyetler halinde gezilmiştir. Beşiktaş Dikilitaş’ta İstanbul Belediyesi’ne ait dört yüz metre kare bir arsanın huzurevi yapımına tahsisi için Belediyeden talepte bulunulmuş ise de bu girişim olumlu sonuç vermemiştir.

24.12.1963

Arsa bulunması girişimlerinin semeresiz kalması üzerine, Yönetim Kurulu, arsa temin edip üzerine bina yapılmasının ciddi bir zamana, emeğe ve gidere neden olacağı görüşüyle, uygun bir bina satın alınarak amaca bir an önce ulaşılmasının daha gerçekçi bir yaklaşım olacağı kararında birleşerek, çalışmalarını bu görüş doğrultusunda sürdürmüştür.

Nihayet uygun bir bina bulundu:

08.02.1964

Cemiyetin ve çevresinde oluşturduğu sosyal gönüllülerin özverili çalışma ve araştırmaları sonucunda, Bakırköy, Eski Londra Asfaltı üzerinde bulunan ve Akay Kliniği olarak anılan binanın huzurevi olarak kullanılmaya çok elverişli olduğu görülmüş ve binanın, maliki Sami Akay ile yapılan uzun görüşmeler ve pazarlıklardan sonra, aşağıdaki şartlarla satın alınmasına karar verilmiştir:

1. Bakırköy Tapu Sicil Muhafızlığı 603 Ada 5 Parselde kayıtlı bina, Cemiyet tarafından 600.000.-TL'sına satın alınacaktır.
2. Halen klinik olarak kullanılan binada bulunan demirbaş eşyaların envanteri bir protokol ile bey akdi mukavelesine dahil edilecektir.
3. Satış bedeli olan 600.000.-TL'sının;
  - a. 100.000.-TL'si gayrimenkulün Cemiyet adına tapuya raptı sırasında ödenecektir.
  - b. Kalan 500.000.-TL için satıcı Sami Akay lehine ipotek tesis edilecektir.
  - c. İpotekli borcun 200.000.-TL'si ferağı takip eden dokuz ay içinde faizsiz olarak ödenecektir.
  - d. 120.000.-TL'si satıcının borçlu bulunduğu şahıslara bir yıl içinde faizsiz ödenecektir.
  - e. 55.000.-TL'si satıcının borcundan dolayı ayda 1.000.-TL olarak Türk Ticaret Bankasına denecektir. Bu borcun faizi Cemiyete aittir.
  - f. 125.000.-TL'si ferağdan itibaren iki yıl içinde ödenecektir.
4. Tapu işlemleri tamamlanıncaya kadar bey akdi mukavelesini tanzim ve müştereken imzaya İffet Halim Oruz, A. Ruhi Erman, Zekeriya Salıcı yetkili kılınmıştır.

19.03.1964

Huzurevi ile ilgili hukuki iş ve işlemlerin sağlıklı bir düzen içinde yürütülmesi için bu konuda öteden beri ilgi ve yardımını esirgemeyen eski Hazine Umm Müdürü Av. Rifat Onat Cemiyet tarafından müşavir olarak görevlendirilmiştir.

30.04.1964

Satın alınması kararlaştırılan Akay kliniğinin İstanbul Valiliği aracılığıyla yaptırılan ekspertizinde, tesise İl zel İdaresince 600.000.-TL gayrisafi fiyat konulmuş olduğu, buna göre binanın satış değerinin en az 600.000.-TL olduğu beyan edilmiştir.

12.05.1964

Ferağ ve satış işlemleri tamamlanmak üzere bulunan Akay Kliniğinin, İstanbul Huzur Evi adı altında bir an önce hizmete konulabilmesi, bina ve çevresinde gerekli tadilat ve düzenlemelerin yapılmasını sağlamak için dört yıldan beri Darülacezeye Yardım Cemiyeti Yönetim Kurulu yeliği görevini sürdüren ve huzurevi oluşumuna gönülden bağlanarak, bu sürece değerli katkılarda bulunan Zekeriya Salıcı, 01.06.1964 tarihi itibariyle İstanbul Huzur Evi Müdür Yardımcılığına atanmıştır.

03.06.1964

Yaklaşık 4 yıldan beri verilen savaşın sonunda huzurevi tapusu, 03.06.1964 tarihinde alınmıştır. 01.07.1964 tarihinde işletmeye açılacak olan İstanbul Huzur Evi'nin resmi açılışının ise 15.07.1964 tarihinde yapılması kararlaştırılmıştır.

Geniş çevresinin, sosyal konulardaki bilgi ve tecrübesinin sağlayacağı yararlar dikkate alınarak Hasene Ilgaz, 01.07.1964 tarihi itibarıyla İstanbul Huzur Evi Müdürlüğüne atanmıştır.

Hemşire Aliye Taşer de tam gün görev yapmak üzere aylık 500.-TL net ücretle Baş Hemşire olarak atanmıştır.

30.06.1964

01.07.1964 tarihinde işletmeye açılacak olan İstanbul Huzur Evi'nin muhasebesinin Darülacezeye Yardım Cemiyeti'nden ayrılarak İstanbul Huzur Evi'nde tutulmaya başlamasına ve sosyal sigortalar, vergi mevzuatı, işletme muhasebesi gibi uzmanlık isteyen konuların tedviri ve muhasebe sisteminin kurulması konusunda bu hususlarda uzman olan Kemal Bafılı'nın net 1.000.-TL aylıkla istihdamına karar verilmiştir.

01.07.1964

Akay Kliniğinin 13 personeli, İstanbul Huzur Evi personeli olarak 01.07.1964 tarihinde göreve başlatılmış ve Huzurevimiz yaşlı refahına hizmet vermek üzere Türk sosyal yaşamında onurlu yerini almıştır. Ayrıca, İstanbul Huzur Evi'nin kuruluş, çalışma ve idaresini kapsayan 3 bölüm, 12 madde ve 1 geçici maddeden ibaret; Darülacezeye Yardım Cemiyeti İstanbul Huzur Evi Kuruluş, Hizmet ve İdare Statüsü yürürlüğe konularak ilgili makamlara gönderilmiş, gerekli izinler alınarak İstanbul Huzur Evi'nin açılış işlemleri tamamlanmıştır.